

[Hanne Budtz.]

men jeg sagde dengang, at det var praktisk for lovgiverne at komme ud og se, hvordan arbejdet foregår i marken. Jeg sagde også, at jeg var blevet klogere af ved selvsyn at se invalideforsikringsrettens arbejde. Jeg er stadig væk tilhænger af de principper, jeg omtalte, da vi behandlede lovforslaget første gang; men som jeg også har forsøgt at klargøre over for det ærede medlem, tror jeg, at en overbygning som den her foreslåede vil være for kostbar og for langsomt arbejdende. Jeg mener — det samme har været nævnt fra partiet venstres side, lige som jeg tror, ministeren har været inde på det — at invalideforsikringsretten, således som den er i øjeblikket, kunne anvendes som appelinstans, det ville medføre en forenkling; men alt dette må vi se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Strøm): Jeg skal ikke indlede nogen diskussion med det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen om, i hvilket omfang der er givet tilslutning til appelinstansen. Jeg har forstået det ærede medlem sådan — bl. a. på grundlag af det, han sagde i anden omgang — at hvis vi er i stand til at fremføre betragtninger, der kan overbevise det ærede medlem og hans parti om det rigtige i det, jeg har foreslået, vil man fra venstres side ikke være uvillig til at gå med dertil. Under udvalgsarbejdet håber jeg det må lykkes for os at gøre det klart, at hvis en afgørelse, truffet af invalideforsikringsretten, ikke kan indankes for andre instanser end den samme invalideforsikringsret, vil det ikke være tilfredsstillende; det ville da være det eneste område inden for dansk retslovgivning, hvor der ikke kunne finde appel sted. Jeg for mit vedkommende synes, det er urimeligt, at mennesker, som ikke kan arbejde, som er syge, som føler sig slået ud, og som ved en afgørelse fra invalideforsikringsretten får at vide, at de ikke kan få invaliderente, ikke kan henvende sig til en ankeinstans, sådan som man dog kan det i alle andre sager. Jeg håber, vi må nå frem til enighed om dette spørgsmål i indeværende folketingsår.

Ragnhild Andersen: Jeg takker ministeren for oplysningerne om henstillingen til invalideforsikringsretten.

Jeg er i øvrigt enig i de udtalelser, ministeren lige sluttede med, og i den forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem fru Hanne Budtz, at jeg fandt det ikke overbevisende, at det ærede medlem var svunget fra det, som jeg synes både juridisk og på anden måde rigtige synspunkt, som det ærede medlem gav udtryk for for 2 år siden, og over til nu at hævde, at det måtte være nok med, at invalideforsikringsretten fik mulighed for at modtage anker over afgørelser, der var truffet af invalideforsikringsretten. Dette kan ikke være en tilstrækkelig garanti for de invaliderede eller en tilstrækkeligt betryggende lovgivning for dem — deri er jeg ganske enig med den højt-ærede socialminister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i postloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 157, fremsættelsen i tidenden sp. 477).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Svendborg): Et forslag af samme ordlyd som det, der her foreligger, var jo til behandling i sidste folketings-samling, men nåede ikke at blive færdigbehandlet af udvalget. Jeg skal derfor indskrænke mig til ved denne lejlighed at henvise til mine udtalelser fra dengang, men vil dog gerne føje en enkelt bemærkning til.

Under udvalgsbehandlingen i forrige samling viste der sig jo ikke megen mulighed for at få gennemført forslaget, således som det var fremsat, og det samme vil vel være tilfældet nu igen. Jeg tager derfor sikkert ikke